

מ"ת 36507/06/15 - מדינת ישראל, המחלקה לחקירות שוטרים נגד ל צ

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 36507-06-15 מדינת ישראל נ' צ (אחר/נוסף)

בפני	כבוד השופט ד"ר אוהד גורדון
מבקשים	מדינת ישראל המחלקה לחקירות שוטרים - עו"ד ח' הררי
נגד	
משיבים	ל צ על-ידי עו"ד א' הרמן

החלטה

1. זו החלטת המשך להחלטתי מיום 18.6.15. עניינה בטענת ההגנה שהובאה שם לפיה, הגם שהסכימה כי קיימות ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות למשיב, אלמנטים בחומר הראיות גורעים מעצמתה של עילת המעצר באופן המאפשר, לגישת ההגנה, להקל כבר עתה בתנאי השחרור. זאת, בדגש על ביטול "מעצר הבית". יוזכר כי באותה החלטה הופנה המשיב לשירות המבחן לעריכת תסקיר, ונקבע דיון המשך למטרה זו. בנוסף, הצדדים הסכימו כי החלטתי בטענת ההגנה האמורה תינתן ללא דיון ותישלח אליהם.

2. עיון בחומר החקירה מעלה, כי אין בו בפני עצמו לגרוע מעצמתן של עילות המעצר.

העילות הן בעלות משקל לא מבוטל. כך, ראשית, המסוכנות: כתב האישום עוסק בשלושה אירועים אלימים שבוצעו לכאורה בידי המשיב כלפי בת זוגו, בעודה בהריון ובהמשך לאחר לידת התינוק במהלך השנים 2014-2015. זאת תוך מהלך של הסלמת האלימות מאחיזה בזרוע וניעור (אישום שלישי), דרך מכה בפנים, אחיזה בשערות הראש וגרירת המתלוננת (אישום שני), וכלה באירוע ממושך יחסית כמפורט באישום הראשון שכלל בין היתר אחיזה בשערות הראש ובלסת, גרירת המתלוננת והטחת ראשה בחלון וכן מכות אגרופ. תיאור האירועים מבוסס על הודעות המתלוננת, המתארת מצוקה קשה שלה באירועים הנדונים, לרבות בקשות חוזרות ונשנות מן המשיב המכה אותה, להפסיק (הודעה מיום 14.6.15 עמ' 1) תחנונים וצעקת "הצילו" בעודו ממשיך להכותה (הודעה מיום 16.6.15 ש' 63). עוד לדבריה, לצד האירועים הנקודתיים הנדונים בכתב האישום הפכה האלימות מצדו של המשיב "כמו למשהו שגרתי, הוא מרביץ לי ולפעמים הייתי הולכת לבית של ההורים ולפעמים לא, או שהייתי מתקשרת לאמא שלי בוכה ונשארת לישון בספה" (הודעה מיום 16.6.15 ש' 39). מן ההודעות עולה גם פחדה מפני המשיב שלדבריה איים עליה שאם תתלונן תגרור לפיטוריו שאז "הוא יגמור אותי ויגבור (כך במקור - א.ג.) אותי מתחת לבית" (הודעה מיום 14.6.15 ש' 27. ראו גם תיאור האיום בהודעה מיום 16.6.15 ש' 70. גם לשוטר הסיוע רס"ל מועדי - דו"ח פעולה מיום 14.6.15 - מסרה שהיא חוששת לחייה). כל אלה, לצד המסוכנות, מקימים עילת מעצר נוספת שעניינה בחשש להשפעה על המתלוננת בהיותה עדת תביעה מרכזית. לעניין זה רלבנטיים גם הסברי המתלוננת בהודעתה מיום 16.6.15 לפיהם בעדה אליה היא

עמוד 1

משתייכת נוהגים לברר מעשים מעין אלה ללא תלונה למשטרה. עוד אציין שהודעות המתלוננת נתמכות בהודעת אמה שאישרה כי המתלוננת סיפרה לה בעבר שהמשיב הכה אותה שלוש פעמים, לרבות כאשר היתה בהריון, ובהודעת השכנה נאדיה שסיפרה על צעקות העולות מבית בני הזוג. זאת, הגם שהיא ושכן נוסף בשם ציון אהרון לא נחשפו לאלימות והביעו ספקות בנוגע לטענות המתלוננת.

3. טענות ההגנה בדבר הפרזה מצד המתלוננת, פערים בין דבריה לעדויות השכנים, או תיאום בינה לבין אמה הן טענות שבמהימנות, שכידוע אין בית המשפט מכריע בהן בשלב זה. לא שוכנעתי כי מן החומר עולים קשיים בולטים במישור זה, עד כדי גריעה מעצמת עילות המעצר.

זאת בין היתר בשים לב לכך שהמתלוננת לא ששה להתלונן, ולהיפך: סיפרה בהודעתה כי אמרה לשכנתה שהגיעה לדירת בני הזוג כי היא אינה רוצה להתלונן במשטרה ומעדיפה ללכת לבית הוריה (הודעה מיום 14.6.15 עמ' 1 ש' 13), והוסיפה וסיכמה את ההודעה באמירה לשוטר שחקר אותה "אני לא רוצה להתלונן עליו" (שם, עמ' 2 ש' 6). המהלך שהוביל לתלונה היה ירידתה של השכנה נאדיה לבית בני הזוג לשמע צעקות, שאז ביקשה ממנה המתלוננת "תעזרי לי ולילד שלי ותוציאו אותנו מכאן" ורק כשהיתה עם השכנים התקשרה למשטרה (הודעה מיום 16.6.15, ש' 75; הודעת השכנה נאדיה רוזנברג עמ' 1 ש' 18). על רקע כל אלה איני סבור כי קיימים פגמים ניכרים במהימנות התלונה.

4. אשר לטענות לפיהן האירועים מושא האישום אינם תוצאה של נטיית אופי אלימה של המשיב, אלא של "קינטור" מצדה של המתלוננת, כלשון ההגנה: המתלוננת סיפרה מיזמתה, בפרט בהודעה מיום 16.6.15, כי האירועים הנדונים הגיעו על רקע ריבים חוזרים בין בני הזוג, לרבות אמירות שלה כלפי המשיב וקללות הדדיות (למשל ש' 18, 38). אלא, שתגובותיו של המשיב למתיחות זו היו תגובות אלימות, החל מ"כאפות" כלשונה ודרך אלימות הולכת וגוברת עד לאירוע האחרון על האלימות הקשה המתוארת במסגרתו.

אין זה נדיר כי מעשי אלימות בין בני זוג מתרחשים על רקע מתחים ביניהם. אין בכך, בפני עצמו, כדי לגרוע מעצמת הסיכון למתלוננת או לאפשר הסתפקות בתנאי של הרחקה ממנה בלבד, כהצעת ההגנה. הדבר מחייב המשך בירור, בידי שירות המבחן, של טיב המסוכנות הנשקפת מן המשיב, היכולת אם קיימת לסמוך עליו כי יתרחק מן המתלוננת גם ללא פיקוח, דינמיקת היחסים שבין בני הזוג והאפשרות, אם קיימת, למנוע הישנות המתיחות והאלימות באמצעות תנאי שחרור זהים או שונים מאלה הקיימים.

5. על רקע כל אלה אני מוצא לדחות את טענת ההגנה להקלה בתנאים בשל חולשת העילה. נתתי דעתי לקושי הכרוך בכך למשיב, כמו גם להיותו שוטר בעל מאפייני חיים נורמטיביים. ועם זאת, סבורני כי ההתחשבות באלמנטים אלה גולמה כבר בעת קביעתם של תנאי שחרור ממעצר. אין זה נדיר, כי אחרים החוטאים לכאורה באלימות קשה כלפי בנות זוגם שוהים במעצר ממש עד לקבלת תסקיר שבוחן את אפשרות השחרור לחלופה. חלקם אף נעצר עד לתום ההליכים.

6. עוד אציין כי הבקשה להקלות בתנאי השחרור תיבחן לגופה עם קבלת התסקיר ואין בהחלטתי זו משום אמירה או רמז לפיה ניתן יהיה לאשר הקלות כאמור.

7. הדיון ימשיך לאחר קבלת תסקיר, כפי שנקבע מראש. לעת הזו יוותרו תנאי השחרור הקיימים בתוקף.

8. **המזכירות** תשלח החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, ד' תמוז תשע"ה, 21 יוני 2015, בהעדר הצדדים.